

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE (drugi senat)

z dne 18. septembra 2012*

„Javni uslužbenci — Javni natečaj — Nepripustitev k opravljanju ustnega preizkusa po rezultatih, doseženih na pisnih preizkusih — Zahteve za ponovni pregled — Posebna pravica kandidatov, da dostopajo do nekaterih informacij, ki se nanašajo na njih — Predmet in obseg — Pravica dostopa do popravljenih pisnih preizkusov — Neobstoje“

V zadevi F-96/09,

zaradi tožbe, vložene na podlagi člena 236 ES in člena 152 AE,

Eva Cuallado Martorell, stanujoča v Augsburgu (Nemčija), ki jo zastopa M. Díez Lorenzo, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata B. Eggers in J. Baquero Cruz, zastopnika,

tožena stranka,

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (drugi senat),

v sestavi M. I. Rofes i Pujol (poročevalka), predsednica, I. Boruta, sodnica, in K. Bradley, sodnik,

sodna tajnica: W. Hakenberg,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi člena 48(2) Poslovnika

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 E. Cuallado Martorell je vložila tožbo, ki je v sodno tajništvo Sodišča za uslužbence prispela 26. marca 2010 in s katero v bistvu po eni strani predlaga razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije natečaja EPSO/AD/130/08, ki ga je organiziral Evropski urad za izbor osebja (EPSO), o njeni nepripustitvi k opravljanju ustnega preizkusa in po drugi strani odločb o nepredložitvi njenih popravljenih pisnih preizkusov in individualnega ocenjevalnega lista za navedene preizkuse.

* Jezik postopka: španščina.

Pravni okvir

- 2 Člen 91a Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa:
- „Vloge in pritožbe s področij, za katera se uporablja člen 2(2), se vložijo proti instituciji, ki ji je odgovoren organ za imenovanja, ki izvaja pooblastila.“
- 3 Člen 2 Sklepa Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, Sodišča, Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora, Odbora regij in Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 o ustanovitvi Urada za izbor osebja Evropskih skupnosti (2002/620/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 46) določa:
- „1. [EPSO] ima pristojnost izbiranja, dodeljeno skladno s prvim odstavkom člena 30 Kadrovskih predpisov in skladno s Prilogo III k tem predpisom o organih, pristojnih za imenovanja v institucije, ki so podpisale ta sklep.[...]“
- 4 Člen 4 Sklepa št. 2002/620 o ustanovitvi urada EPSO v zvezi z zahtevami, pritožbami in tožbami določa:
- „V skladu s členom 91a Kadrovskih predpisov se zahteve in ugovori v zvezi z izvajanjem pristojnosti, dodeljenih po členu 2(1) in (2) tega sklepa, vložijo pri [EPSO]. Kakršna koli pritožba iz teh področij se vložijo proti [Evropski] [k]omisiji.“
- 5 Člen 4 Sklepa generalnih sekretarjev Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sodnega tajnika Evropskega sodišča, generalnih sekretarjev Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij ter predstavnika Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 o organizaciji in delovanju Urada za izbor osebja Evropskih skupnosti (2002/621/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 48) določa:
- „Vodja urada [EPSO] izvaja pristojnosti, podeljene organu za imenovanja s členom 90 Kadrovskih predpisov v zvezi z vsemi zahtevki ali pritožbami, ki se nanašajo na naloge urada [EPSO].
- [...]“
- 6 EPSO je 22. maja 2008 v *Uradnem listu Evropske unije* (UL C 125 A, izdaja v španščini, str. 1) objavil obvestilo o javnem natečaju EPSO/AD/130/08 (v nadaljevanju: obvestilo o natečaju), ki je bil organiziran za sestavo rezervnega seznama pravnikov lingvistov za španski jezik razreda AD 7, da bi se zapolnila prosta delovna mesta v evropskih institucijah, zlasti na Sodišču Evropske unije, v Evropskem parlamentu in Svetu Evropske unije.
- 7 Kandidati so morali ob prijavi na javni natečaj EPSO/AD/130/08 (v nadaljevanju: natečaj) izbrati med oddelkom „Sodišče“, v katerem je bilo število uspešnih kandidatov omejeno na 25, in oddelkom „Parlament/Svet“, v katerem je bilo število uspešnih kandidatov omejeno na 14.
- 8 Naslov A, del I, obvestila o natečaju, ki se je glasil „O[pis nalog]“, je določal:

„Oddelek ‚Sodišče‘ [...]	Oddelek ‚Parlament/Svet‘ Spremljanje zakonodajnega postopka ter preverjanje jezikovne in pravne skladnosti že prevedenih in pregledanih zakonodajnih besedil v španščini z drugimi jezikovnimi različicami navedenih besedil, nadzor nad kakovostjo njihove priprave in spoštovanjem predpisane oblike. Občasno prevajanje kratkih pravnih besedil, zlasti iz angleščine ali francoščine.“
-----------------------------	--

- 9 Naslov A, del II, obvestila o natečaju je zadeval pogoje za pripustitev k natečaju. Točka 1 je v zvezi z zahtevanimi nazivi ali diplomami določala:

„Kandidati morajo imeti raven izobrazbe, ki ustreza z diplomo potrjenemu zaključenemu vsaj štiriletnemu univerzitetnemu študiju španskega prava [...]“

- 10 Naslov A, del II, obvestila o natečaju je v točki 2 v zvezi z jezikovnimi znanji določal:

„Oddelek ‚Sodišče‘	Oddelek ‚Parlament/Svet‘ odlično znanje španščine (jezik 1); temeljito znanje angleščine ali francoščine (jezik 2); temeljito znanje nemščine, angleščine ali francoščine (jezik 3), pri čemer jezik ne sme biti isti kot jezik 2. za neobvezni preizkus (jezik 4) znanje enega od naslednjih jezikov (ki ne sme biti isti kot jezika 2 in 3): [bolgarščina, češčina, danščina, nemščina, estonščina, grščina, angleščina, francoščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nizozemščina, poljščina, portugalsčina, romunščina, slovaščina, slovenščina, finščina ali švedščina].
--------------------	---

[...]

Kandidati morajo v elektronskem prijavnem obrazcu [...] in prijavi [...] navesti izbrane jezike za različne preizkuse. Te izbire po datumu prijave ne bo mogoče spremeniti [...]“

11 Naslov B obvestila o natečaju je v zvezi s potekom natečaja zlasti določal:

„3. Obvezna pisna preverjanja – Ocenjevanje

Oddelek ‚Sodišče‘ [...]	Oddelek ‚Parlament/Svet‘ Popravljanje slovničnih, skladenjskih, slogovnih in pravnoterminoloških napak v pravnem besedilu v španščini. Cilj tega preizkusa je preveriti odlično znanje jezika 1 kandidata in njegovo zmožnost izražanja na pravnem področju. Na tem preizkusu bo mogoče doseči od 0 do 40 točk (najmanjše zahtevano število točk: 20). Trajanje preizkusa: dve uri in pol. Prevod pravnega besedila v angleščini ali francoščini (jezik 2) po izbiri kandidata v španščino (jezik 1) brez slovarja. Na tem preizkusu bo mogoče doseči od 0 do 40 točk (najmanjše zahtevano število točk: 20). Trajanje preizkusa: dve uri in pol. Preizkus (b) se popravi le, če je kandidat dosegel najmanjše število točk, zahtevano na preizkusu (a). Prevod pravnega besedila v nemščini, angleščini ali francoščini [jezik 3, ki ne sme biti isti kot jezik, izbran za preizkus (b)] v španščino (jezik 1) brez slovarja. Na tem preizkusu bo mogoče doseči od 0 do 40 točk (najmanjše zahtevano število točk: 20). Trajanje preizkusa: dve uri in pol. Preizkus (c) se popravi le, če je kandidat dosegel najmanjše število točk, zahtevano na preizkusih (a) in (b).
----------------------------	--

4. Obvezni preizkus – Ocenjevanje

Kandidati, ki so dosegli najmanjše število točk, zahtevanih za obvezne pisne preizkuse, bodo pripuščeni k ustnemu preizkusu.

S pogovorom z natečajno komisijo v nemščini, angleščini ali francoščini (jezik 5) je mogoče oceniti:

- splošno in pravno znanje kandidata, pri čemer lahko natečajna komisija ob tej priložnosti upošteva tudi znanje jezikov, ki ni bilo uporabljeno na pisnih preizkusih; pravno znanje se preverja v španščini;
- zmožnost vodenja sestanka (oddelek ‚Parlament/Svet‘);
- motiviranost kandidatov in sposobnost prilagajanja delu v okviru evropske javne uprave v večkulturnem okolju; dodatna vprašanja se lahko po potrebi postavijo v španščini.

Na tem preizkusu bo mogoče doseči od 0 do 100 točk (najmanjše zahtevano število točk: 50).

5. Neobvezni preizkus

Oddelek ‚Sodišče‘ [...]	Oddelek ‚Parlament/Svet‘ Neobvezni preizkus mora kandidatom omogočiti, da potrdijo nabor svojih jezikovnih znanj. Rezultati, doseženi na teh preizkusih, ne bodo vplivali na oblikovanje rezervnega seznama, in sicer niti na njegovo sestavo niti na njegov vrstni red, temveč bodo institucijam ob zaposlovanju pri uporabi rezervnega seznama omogočili premišljeno izbiro. Prevod pravnega besedila v enem od jezikov iz naslova A, del II, točka 2, (d) (jezik 4) po izbiri kandidata v španščino (jezik 1) s slovarjem (ne elektronskim). Na tem preizkusu bo mogoče doseči od 0 do 20 točk. Trajanje preizkusa: ena ura. Ta preizkus lahko poteka hkrati z obveznimi preizkusi. Vendar bo popravljen le pri uspešnih kandidatih, vpisanih na rezervni seznam. ⁴
----------------------------	--

- 12 Naslov D, točka 4, obvestila o natečaju je v zvezi z dostopom kandidatov do informacij, ki se nanašajo na njih, določal:

„V okviru izbirnih postopkov imajo kandidati pod spodaj opisanimi pogoji posebno pravico dostopa do informacij, ki se neposredno in posamično nanašajo na njih. Na podlagi te pravice lahko EPSO kandidatu, ki to zahteva, pošlje dodatne informacije glede njegove udeležbe na natečaju. Zahteve po informacijah je treba pisno poslati uradu EPSO v elektronski obliki, in sicer v enem mesecu po prejemu rezultatov, doseženih na natečaju. EPSO bo odgovoril v enem mesecu po prejemu zahteve. Zahteve se obravnavajo ob upoštevanju tajnosti dela natečajne komisije, določene v (členu 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom), ter v skladu s predpisi o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov. Primeri informacij, ki jih je mogoče predložiti, so navedeni v naslovu III, točka 3, Navodil za kandidate.“

- 13 Obvestilo o natečaju je dopolnjevala priloga: zadevala je zahteve za ponovni pregled, pravna sredstva in pritožbe pri Evropskem varuhu človekovih pravic. Navedena priloga je določala, da lahko kandidati, ki menijo, da katera odločitev posega v njihov položaj, v vseh fazah natečaja uporabijo ta pravna sredstva:

„– Zahteva za ponovni pregled

V dvajsetih koledarskih dneh od datuma, ko je [EPSO] po elektronski pošti poslal dopis o odločitvi, vložite zahtevo za ponovni pregled v obliki dopisa z obrazložitvijo na naslovu:

[...]

EPSO jo posreduje predsedniku natečajne komisije, kadar so zadeve v nje[govi] pristojnosti, kandidatu pa se čim prej pošlje odgovor.

— Pravna sredstva

— vložite pravno sredstvo pri:

Sodišču za uslužbence Evropske unije

[...]

na podlagi člena 236 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 91 Kadrovskih predpisov [...]

- ali vložite pritožbo na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov [...], ki jo je treba poslati na naslov:

[EPSO]

[...]

Roki [...], določeni [s Kadrovskimi predpisi,] za ti dve vrsti postopkov začnejo teči od vročitve akta, ki posega v položaj.

Kandidate je treba opozoriti, da organ, pristojen za imenovanja, [...] ne more spreminjati odločitev natečajne komisije. Natečajne komisije imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso široko diskrecijsko pravico, ki jo sodišče nadzira [...] samo v primeru očitne kršitve pravil o njihovem delu.“

- 14 Naslov III, točka 3, Navodil za kandidate na natečaju, objavljenih na spletni strani urada EPSO (v nadaljevanju: Navodila za kandidate), je določal:

„[...]

- (b) Kandidati, ki niso opravili pisnega/praktičnega preizkusa ali pisnih/praktičnih preizkusov in/ali niso navedeni med tistimi, ki so bili povabljeni na ustni preizkus, lahko zahtevajo svoje preizkuse in individualni ocenjevalni list natečajne komisije za preizkuse. Zahtevo je treba vložiti v enem mesecu od datuma, ko je bil poslan dopis, s katerim je bil kandidat obveščen o prenehanju svoje udeležbe na natečaju.

[...]“

- 15 Člen 97(4) Poslovnika Sodišča za uslužbence v zvezi s postopkom na Sodišču za uslužbence in zlasti s pravno pomočjo, ki jo je mogoče dodeliti, določa:

„Z vložitvijo vloge za pravno pomoč preneha teči rok za vložitev pravnega sredstva, in sicer do dneva vročitve sklepa, s katerim je o tej vlogi odločeno, ali v primerih iz drugega pododstavka odstavka 3 sklepa o določitvi odvetnika, ki bo prosilca zastopal.“

Dejansko stanje spora

- 16 Tožeča stranka je kandidirala na natečaju. Izbrala je oddelek „Parlament/Svet“ in bila povabljena k obveznim pisnim preizkusom, ki so potekali 28. novembra 2008 v Madridu (Španija).
- 17 EPSO je z dopisom z dne 14. maja 2009, poslanim v imenu predsednika natečajne komisije, tožečo stranko obvestil o rezultatih, ki ju je dosegla na obveznih pisnih preizkusih (a) in (b), in sicer je na prvem dosegla 28/40, na drugem pa 19/40, in o tem, da natečajna komisija na podlagi tega zadnjega rezultata, ki je bil nižji od najmanjšega zahtevanega števila točk 20/40, ni popravila obveznega pisnega preizkusa (c).
- 18 Tožeča stranka je 14. maja 2009 uradu EPSO poslala elektronski dopis, v katerem je zahtevala informacije o ocenjevanju njenega pisnega preizkusa (b). Ker ji je do najmanjšega zahtevanega števila 20 točk manjkala le ena točka, se je želela prepričati, da ni bilo napake pri izračunu. Zato je zahtevala, naj se ji pošlje njen pisni preizkus (b) s popravki in dodeljeno oceno.

- 19 Tožeča stranka je 27. maja 2009 vložila zahtevo za ponovni pregled njenega pisnega preizkusa (b) ter poleg tega zahtevo za popravek njenega pisnega preizkusa (c) in po potrebi pripustitev k opravljanju ustnega preizkusa.
- 20 EPSO je z dopisom z dne 2. julija 2009, poslanim v imenu predsednika natečajne komisije, tožečo stranko obvestil, da je bil njen elektronski dopis z dne 14. maja 2009 obravnavan kot zahteva za ponovni pregled njenega pisnega preizkusa (b), da se je natečajna komisija po ponovnem pregledu navedenega preizkusa odločila, da bo popravila njen pisni preizkus (c), in da je rezultat, dosežen pri tem zadnjem preizkusu, to je 18/40, pod zahtevanim pragom 20/40 za pripustitev k opravljanju ustnega preizkusa. V dopisu je bilo navedeno, da je bil tožeči stranki poslan pisni preizkus (b), ki ga je opravila.
- 21 Tožeča stranka je z elektronsko pošto z dne 4. julija 2009 zahtevala informacije o ocenitvi njenega pisnega preizkusa (c) zaradi majhne razlike med njeno oceno in zahtevanim najmanjšim številom točk. Poleg tega je zahtevala, naj se ji pošlje njen pisni preizkus (c) s popravki in dodeljeno oceno ter naj se navedeni preizkus po možnosti znova pregleda.
- 22 Tožeča stranka je 10. julija 2009 poslala dopis z obrazložitvijo, s katerim je zahtevala ponovni pregled njenega pisnega preizkusa (c) ter obvestilo o tem preizkusu in individualni ocenjevalni list natečajne komisije za isti preizkus ter po potrebi njeno pripustitev k opravljanju ustnega preizkusa.
- 23 Potem ko je natečajna komisija znova pregledala pisni preizkus (c) tožeče stranke, se je odločila, da potrdi oceno 18/40. O tej odločitvi, katere datum ni naveden, je bila tožeča stranka obveščena z dopisom urada EPSO z dne 23. julija 2009.
- 24 Tožeča stranka je z dopisom z dne 28. julija 2009, naslovljenim „P[ritožba]“, po sklicevanju na člen 90(2) Kadrovske predpisev potrdila prejem dopisa z dne 23. julija 2009 in v njem navedla, da je neuspešno zahtevala kopijo pisnih preizkusov (b) in (c) ter individualnega ocenjevalnega lista z ocenami natečajne komisije za navedene preizkuse, ponovila navedene zahteve in dodala, da si poleg tega želi dobiti vse dodatne informacije, ki se nanašajo nanjo, glede njene udeležbe na natečaju. Poleg tega je – če bi dosegla potrebne točke – zahtevala, da se jo pripusti k opravljanju ustnega preizkusa natečaja. Urad EPSO je zgoraj navedeni dopis obravnaval kot zahtevo za predložitev dokumentov in ne kot predhodno upravno pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovske predpisev.
- 25 Tožeča stranka je 14. septembra 2009 prejela elektronski dopis, v katerem je bilo v zadevi navedeno „EPSO/AD/130/0[8] – Vaša zahteva za prejem pisnih preizkusov (b) in (c) ter ocenjevalnega lista za pisni preizkus (c)“ (v nadaljevanju: elektronski dopis z dne 14. septembra 2009). V elektronskem dopisu je navedeno, da so priloženi zadevni dokumenti, navedeni pod zadevo, katerih predložitev je tožeča stranka zahtevala v dopisu z dne 28. julija 2009, vendar je dodano, da kandidati lahko prejmejo kopijo originalnih pisnih preizkusov, nimajo pa dostopa niti do svojih popravljenih preizkusov niti do vzorčnega prevoda, ki so ga uporabili popravljavci. Toda iz spisa je razvidno, da zadevni dokumenti, navedeni pod zadevo, niso bili priloženi elektronskemu dopisu.
- 26 Tožeča stranka je 18. novembra 2009 vložila vlogo za pravno pomoč na podlagi člena 95 Poslovnika, da bi vložila tožbo pri Sodišču za uslužbence. Predsednik Sodišča za uslužbence je s sklepom z dne 2. marca 2010 navedeni vlogi ugodil.
- 27 EPSO je po vložitvi tožbe tožeči stranki z dopisom z dne 16. junija 2010 predložil besedila pisnih preizkusov (a), (b) in (c), pisne preizkuse brez popravkov natečajne komisije ter individualna ocenjevalna lista za preizkusa (b) in (c).

Predlogi strank in postopek

- 28 Tožeča stranka Sodišču za uslužbence predlaga, naj:
- „odločbo z dne 14. septembra 2009, s katero je [EPSO] zavrnil prošnjo tožeče stranke, da ji predloži kopijo njenih [popravljenih] pisnih preizkusov in individualnega ocenjevalnega lista, na katerem so bili navedeni razlogi, iz katerih ji je natečajna komisija dodelila nezadostno oceno 18/40 za zadnji pisni preizkus (c), in ni odgovoril na prošnjo za pripustitev k opravljanju ustnega preizkusa natečaja [...], razglasi za nično;
 - odločbo z dne 23. julija 2009, s katero ji je [EPSO] potrdil, da vztraja pri nezadostni oceni 18/40 za zadnji pisni preizkus (c) in nepripustitvi k [opravljanju] ustnega preizkusa natečaja, razglasi za nično [...];
 - rezervni seznam, objavljen po natečaju, razglasi za ničn z retroaktivnim učinkom od dneva njegove objave;
 - [Evropski] komisiji naloži plačilo stroškov.“
- 29 Komisija Sodišču za uslužbence predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot nedopustno;
 - podredno, pritožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 30 Sodišče za uslužbence je po odgovoru na tožbo odobrilo drugo izmenjavo vlog, ki pa je zadevala le vprašanje dopustnosti tožbe. Ker Sodišče za uslužbence zato meni, da lahko odloča brez ustnega postopka, sta bili stranki z dopisom sodnega tajništva z dne 16. junija 2011 pozvani, naj Sodišču za uslužbence potrdita ali zavrmeta predlog, da na podlagi člena 48(2) Poslovnika odloči brez obravnave. Stranki sta se strinjali s predlogom Splošnega sodišča, da odloči brez obravnave.

Dopustnost tožbe

Trditve strank

- 31 Komisija uveljavlja nedopustnost tožbe, ker naj tožeča stranka po eni strani ne bi pravilno opredelila izpodbijanega akta in ker naj bi bili po drugi strani vloga za pravno pomoč z dne 18. novembra 2009 in tožba, vložena 26. marca 2010, skoraj zanesljivo prepozni.
- 32 Prvič, tožeča stranka naj bi elektronski dopis z dne 14. septembra 2009 zmotno opredelila kot akt, ki posega v njen položaj, akt, ki naj bi posegal v položaj, pa naj bi bila odločba natečajne komisije, o kateri jo je EPSO obvestil z dopisom z dne 23. julija 2009 in v kateri je po ponovnem pregledu potrjena ocena 18/40 na pisnem preizkusu (c) in nepripustitev tožeče stranke k ustnemu preizkusu. Tožeča stranka naj bi morala izpodbijati to zadnjo odločbo, ki naj bi jo bilo mogoče izpodbijati neposredno na Sodišču za uslužbence, saj jo je sprejela natečajna komisija. V tem primeru naj bi rok iz člena 91(3) Kadrovskih predpisov pretekel načeloma v treh mesecih in desetih dneh od 23. julija 2009, to je 2. novembra 2009.

- 33 Drugič, Komisija trdi, da je bil dopis z dne 28. julija 2009, ki ga je tožeča stranka nasloвила s „P[ritožba]“ v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov, le zahteva za predložitev dokumentov in ni imela minimalne vsebine v skladu z opredelitvijo pojma predhodne upravne pritožbe v smislu določb Kadrovskih predpisov, zato naj zaradi navedenega dopisa ne bi prenehal teči rok treh mesecev in desetih dni za predložitev zadeve Sodišču za uslužbenca.
- 34 Tretjič, Komisija trdi, da tudi ob predpostavki, da dopis z dne 28. julija 2009 izpolnjuje nujne pogoje za pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov, elektronskega dopisa z dne 14. septembra 2009 ni mogoče šteti za odgovor na pritožbo, saj naj ga ne bi poslal organ, pristojen za imenovanja (v nadaljevanju: OPI). V teh okoliščinah naj bi bila pritožba v skladu s členom 90(2), drugi pododstavek, Kadrovskih predpisov zavržena zaradi molka organa štiri mesece po njeni vložitvi, to je 28. novembra 2009, in tožeča stranka naj bi torej imela na voljo tri mesece in deset dni za vložitev tožbe, to je do 10. marca 2010. Ker je bila tožba vložena 26. marca 2010, naj bi bila torej zunaj roka.
- 35 Četrtrič, Komisija meni, da je bila vloga za pravno pomoč z dne 18. novembra 2009 prezgodnja, saj je bila vložena deset dni pred pretekom štirimesečnega roka, ki ga je imel na voljo OPI za odgovor na zatrjevano pritožbo, in da naj zaradi nje rok za vložitev tožbe ne bi prenehal teči.
- 36 Komisija dodaja, da čeprav bi se del tožbe v zvezi z dostopom do informacij štel za dopusten, ker lahko pravica dostopa do dokumentov postopka natečaja obstaja neodvisno od predloga za razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije, naj bi trditev v zvezi z nepripustitvijo k opravljanju ustnega preizkusa, ki naj bi bil glavni del tožbe, ostala nedopustna.
- 37 Komisija nazadnje meni, da si nedopustnost, ki jo uveljavlja, in dejstvo, da je predsednik Sodišča za uslužbenca tožeči stranki dodelil pravno pomoč, ne nasprotujeta. Komisija v zvezi s tem opozarja, da se pravna pomoč zavrne, če je pravno sredstvo, v zvezi s katerim je bila zaprosena pomoč, očitno nedopustno ali očitno neutemeljeno, medtem ko v svojih pisanjih trdi le, da se ji po analizi različnih upravnih korakov zdi, da tožba ni dopustna, pri čemer pa ne trdi, da je nedopustnost očitna.
- 38 Prvič, tožeča stranka nasprotno zlasti meni, da tožba zadeva elektronski dopis z dne 14. septembra 2009, ker je navedeni dopis kronološko zadnja odločitev, ki jo je sprejel EPSO. Ker je bila navedena odločitev sprejeta po njeni pritožbi, naj bi nadomestila odločbo natečajne komisije, o kateri je bila obveščena z dopisom z dne 23. julija 2009, in naj bi pomenila akt, ki posega v položaj.
- 39 Drugič, tožeča stranka meni, da njen dopis z dne 28. julija 2009 vsekakor pomeni pritožbo v smislu določb iz člena 90(2) Kadrovskih predpisov. Po eni strani naj bi jo namreč nasloвила s „P[ritožba]“ in pojasnila, da je bila vložena na podlagi člena 90(2) Kadrovskih predpisov, kar naj bi potrjevalo njeno željo po vložitvi pritožbe v smislu določb Kadrovskih predpisov. Po drugi strani naj bi bilo iz besedila njenega dopisa jasno razvidno, da je bil njen namen izpodbijati odločbo natečajne komisije, o kateri je bila obveščena s priloženim dopisom z dne 23. julija 2009. Iz besedila dopisa naj bi bila prav tako razvidna zahteva tožeče stranke, naj se njen pisni preizkus (c) znova pregleda in se jo posledično pripusti k opravljanju ustnega preizkusa. Tožeča stranka nazadnje po lastnih navedbah v svojem dopisu ni mogla podrobneje pojasniti svojega nestrinjanja z odločbo natečajne komisije, vročeno 23. julija 2009, ker naj ji ne bi uspelo dobiti popravljenih pisnih preizkusov in ker ji je EPSO pisna preizkusa (b) in (c) poslal šele 16. junija 2010, vendar brez popravkov. Če naj bi bilo poleg tega treba šteti, da njen dopis z dne 28. julija 2009 ni bil pritožba v smislu določb Kadrovskih predpisov, naj bi to pomenilo, da naj bi ji predsednik Sodišča za uslužbenca dodelil pravno pomoč za vložitev tožbe zunaj roka.
- 40 Tretjič, tožeča stranka ugotavlja, da so v elektronskem dopisu z dne 14. septembra 2009 izrecno navedene njene zahteve z dne 28. julija 2009, na katere naj bi ji EPSO dal odgovor. Tožeča stranka v zvezi s tem dodaja, da je treba za elektronski dopis, pri katerem je imel elektronski naslov pošiljatelja isto domeno kot elektronski naslov, naveden v elektronskih dopisih urada EPSO, ki je odgovoril na njene zahteve v pritožbi in se je izrecno skliceval na pritožbo, ne da bi ji ugodil, treba

šteti, da vsebuje zavrnitev njene pritožbe. Komisija po navedbah tožeče stranke ne more trditi, da ni smela odgovoriti na njen elektronski dopis z dne 14. septembra 2009 in da bi morala počakati na konec štirimesečnega roka od njene pritožbe z dne 28. julija 2009, katerega pretek se šteje za odločbo o zavrnitvi zaradi molka organa, s tveganjem, da bi se zoper njo uveljavljal ugovor prekluzije roka za tožbo, ker ni pravočasno odgovorila na izrecno zavrnitev njene pritožbe. Vsekakor naj bi jo morali na to opozoriti.

- 41 Četrtrič, tožeča stranka trdi, da tudi če elektronski dopis z dne 14. septembra 2009 ne bi pomenil zavrnitve njene pritožbe, je zaradi prošnje za pravno pomoč prenehal teči rok za vložitev tožbe do datuma vročitve sklepa predsednika Sodišča za uslužbenca o dodelitvi pravne pomoči, to je 10. marec 2010, ko je začel znova teči navedeni rok. Zato naj tožba, vložena 26. marca 2010, ne bi bila zunaj roka.
- 42 Tožeča stranka dodaja, da je tudi ob predpostavki, da je treba šteti, da je bila njena vloga za pravno pomoč z dne 18. novembra 2009 prezgodnja, saj je bila vložena pred 28. novembrom 2009, to je na datum preteka roka za odgovor na njeno pritožbo z dne 28. julija 2009, ugotovljeno, da je predsednik Sodišča za uslužbenca navedeno vlogo upošteval vsaj ob preteku navedenega roka, to je 28. novembra 2009. To naj bi kazalo na to, da naj bi rok za vložitev tožbe prenehal teči 18. novembra 2009 ali 28. novembra 2009, če naj bi Sodišče za uslužbenca štelo, da naj elektronski dopis z dne 14. septembra 2009 ne bi pomenil zavrnitve njene pritožbe, in da je 10. marec 2010 datum sklepa predsednika Sodišča za uslužbenca o dodelitvi pravne pomoči. Bilo naj bi očitno, da se je sodni postopek začel, saj naj prošnja za pravno pomoč ne bi bila le obravnavana, temveč naj bi ji predsednik Sodišča za uslužbenca ugodil, česar naj ne bi storil, če bi rok za vložitev tožbe pretekel in bi bila tožba zato očitno nedopustna.

Presoja Sodišča za uslužbenca

Akti, ki posegajo v položaj tožeče stranke

- 43 Najprej je primerno spomniti, da je treba v skladu s členom 90(2) zoper akt, ki posega v položaj tožeče stranke, vložiti upravno pritožbo in tožbo. Akt, ki posega v položaj, je v skladu z ustaljeno sodno prakso tisti, ki ima zavezujoče pravne učinke, ki lahko neposredno in takoj vplivajo na interese tožeče stranke s tem, da bistveno spreminjajo njen pravni položaj (sodba Sodišča za uslužbenca z dne 15. septembra 2011 v zadevi Munch proti UUNT, F-6/10, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 44 V zvezi z odločbami natečajne komisije je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da odločba, s katero natečajna komisija, potem ko je na zahtevo kandidata znova pregledala njegovo prijavo, zavrne njegovo pripustitev k preizkusom, nadomešča odločbo, ki jo je pred tem sprejela natečajna komisija, in je ni mogoče šteti le za potrditev te odločbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 11. februarja 1992 v zadevi Panagiotopoulou proti Parlamentu, T-16/90, točka 20). Kadar torej kandidat na natečaju zahteva ponovni pregled odločbe natečajne komisije, je akt, ki posega v njegov položaj, odločba, ki jo navedena komisija sprejme po ponovni presoji kandidatovega položaja (sodba Sodišča prve stopnje z dne 13. decembra 2006 v zadevi Heus proti Komisiji, T-173/05, točka 19).
- 45 Zato je odločba natečajne komisije, v skladu s katero tožeča stranka ni bila pripuščena k ustnemu preizkusu, sprejeta po zahtevi za ponovni pregled, ki jo je tožeča stranka vložila 10. julija 2009, in o kateri jo je EPSO obvestil z dopisom z dne 23. julija 2009, nadomestila prvotno odločbo natečajne komisije, o kateri jo je EPSO obvestil z dopisom z dne 2. julija 2009, in je v obravnavanem primeru akt, ki posega v položaj v delu, v katerem zadeva nepripustitev tožeče stranke k opravljanju ustnega preizkusa natečaja (v nadaljevanju: odločba o nepripustitvi k ustnemu preizkusu). Z datumom odločbe o nepripustitvi k ustnemu preizkusu, sprejete po ponovnem pregledu, začnejo teči tudi roki za pritožbo

in tožbo, ne da bi bilo treba preveriti, ali bi bilo mogoče v takem položaju navedeno odločbo morebiti šteti le za potrdilni akt (glej sodbo Sodišča za uslužbence z dne 13. decembra 2007 v zadevi Van Neyghem proti Komisiji, F-73/06, točka 39).

- 46 Poleg tega je treba v zvezi z odločbami o nepredložitvi informacij ali dokumentov kandidatom pojasniti, da je obvestilo o natečaju v naslovu D, točka 4, določal poseben postopek – ki nadomešča, če se kandidat zanj odloči, postopek iz člena 90(1) Kadrovskih predpisov – za katerega so značilni zelo kratki roki in katerega namen je kandidatom omogočiti izvajanje posebne pravice dostopa do nekaterih informacij, ki se neposredno in posamično nanašajo na njih. Na podlagi te pravice lahko „EPSO kandidatu, ki to zahteva“, pošlje dodatne informacije glede njegove udeležbe na natečaju. Navedene zahteve je treba poslati v enem mesecu po prejemu rezultatov, doseženih na natečaju, EPSO pa mora nanje odgovoriti v enem mesecu po prejemu navedene zahteve. Naslov D, točka 4, obvestila o natečaju za primere informacij, ki jih je mogoče predložiti kandidatom, napotuje na naslov III, točka 3, Navodil za kandidate na natečaju. Iz naslova III, točka 3(b), navedenih navodil je razvidno, da lahko kandidati, ki niso uspešno opravili pisnih preizkusov, zahtevajo kopijo svojih pisnih preizkusov in individualni ocenjevalni list za preizkuse z ocenami natečajne komisije.
- 47 Cilj posebne pravice kandidatov je, da lahko kandidati, ki so bili izločeni iz natečajev, brez poseganja v tajnost dela natečajne komisije prejmejo informacije in dokumente, da bi lahko sprejeli jasno odločitev glede koristnosti izpodbijanja ali neizpodbijanja odločbe o njihovi izločitvi iz natečaja. Zato je cilj določitve zelo kratkih rokov za vložitev zahteve za predložitev informacij ali dokumentov in za odgovor nanjo kandidatu omogočiti, da ima vsekakor na voljo navedene informacije in dokumente vsaj en mesec pred pretekom roka za vložitev tožbe pri Sodišču za uslužbence ali roka za vložitev pritožbe pri uradu EPSO, katerega vodja v skladu s členom 4 Sklepa št. 2002/621 izvaja pristojnosti, podeljene OPI.
- 48 Iz pravkar opravljene analize izhaja, da je strogo spoštovanje posebne pravice kandidatov s strani urada EPSO v zvezi z vsebino te pravice in tudi rokom za odgovor izraz dolžnosti, ki izhajajo iz načela dobrega upravljanja, pravice javnosti do dostopa do dokumentov in pravice do učinkovitega pravnega sredstva v skladu s členi 41, 42 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Iz navedenega sledi, da bi nespoštovanje posebne pravice kandidatov s strani urada EPSO lahko ne le povzročilo, da izločeni kandidati vložijo tožbe ali pritožbe, ne da bi imeli na voljo zadostne podatke, temveč lahko pomeni nepravilno ravnanje organa, zaradi katerega ima kandidat po potrebi pravico do odškodnine.
- 49 Elektronski dopis tožeče stranke z dne 14. maja 2009 je v obravnavanem primeru vseboval zahtevo za predložitev njenega popravljenega pisnega preizkusa (b) z oceno natečajne komisije, njen elektronski dopis z dne 4. julija 2009 pa zahtevo za predložitev njenega prav tako popravljenega pisnega preizkusa (c) in ocene natečajne komisije. Tožeča stranka je poleg obeh navedenih elektronskih dopisov vložila prvo zahtevo za ponovni pregled 27. maja 2009, da bi natečajna komisija znova preučila prvotno odločbo v zvezi z ocenitvijo njenega pisnega preizkusa (b), pri čemer je bilo tej zahtevi za ponovni pregled ugodeno, in drugo zahtevo za ponovni pregled 10. julija 2009 v zvezi s pisnim preizkusom (c), po kateri je natečajna komisija ohranila svojo oceno zadevnega preizkusa, kot je bila tožeča stranka obveščena z dopisom z dne 23. julija 2009, ni pa odgovorila na njeno zahtevo po predložitvi njenega popravljenega pisnega preizkusa (c) in individualnega ocenjevalnega lista natečajne komisije za navedeni preizkus.
- 50 Tako je iz časovnega zaporedja dejstev razvidno, da je enomesečni rok, ki ga je imel na voljo EPSO, da bi tožeči stranki kot odgovor na njen elektronski dopis z dne 14. maja 2009 predložil kopijo njenega preizkusa (b) in individualen ocenjevalni list z oceno natečajne komisije, pretekel 14. junija 2009, ne da bi bil tožeči stranki predložen kakršen koli dokument. Kar zadeva predložitev informacij o pisnem preizkusu (c), je mogoče neobstoj odgovorov na elektronski dopis tožeče stranke z dne 4. julija 2009 in njeno prošnjo iz zahteve za ponovni pregled z dne 10. julija 2009 opredeliti le kot odločbo o zavrnitvi zaradi molka organa. V zvezi s tem je treba dodati, da EPSO v dopisu z dne 2. julija 2009, poslanem tožeči stranki, sicer trdi, da ji je že poslal kopijo njenega pisnega preizkusa (b), poleg tega pa

je v elektronskem dopisu z dne 14. septembra 2009 navedeno, da sta pisni preizkus (c) in ocenjevalni list za navedeni preizkus priložena, vendar ostaja dejstvo, da navedeni dokumenti niso bili poslani tožeči stranki na navedena datuma.

- 51 Iz navedenega sledi, da sta v zvezi z zahtevami za predložitev informacij in dokumentov odločba o nepredložitvi zahtevanih informacij v zvezi s preizkusom (b), sprejeta 14. junija 2009 zaradi molka organa, (v nadaljevanju: odločba o nepredložitvi pisnega preizkusa (b)) in odločba o nepredložitvi zahtevanih informacij v zvezi s preizkusom (c), sprejeta zaradi molka organa in navedena v dopisu z dne 23. julija 2009, (v nadaljevanju: odločba o nepredložitvi pisnega preizkusa (c)) v delu, v katerem navedeni dopis ne zadeva vprašanja predložitve zahtevanih informacij, akta, ki posegata v položaj tožeče stranke.
- 52 Zato so odločba o nepripustitvi k ustnemu preizkusu, odločba o nepredložitvi pisnega preizkusa (b) in odločba o nepredložitvi pisnega preizkusa (c) akti, ki posegajo v položaj tožeče stranke.

Spoštovanje rokov s strani tožeče stranke

- 53 V zvezi s tem je treba zlasti spomniti, da je, kot je večkrat razsodilo Sodišče, pravno sredstvo, ki je na voljo zoper odločbo natečajne komisije, običajno tožba, vložena neposredno pri sodišču (glej zlasti sodbo Sodišča z dne 14. julija 1983 v zadevi Detti proti Sodišču, 144/82, točka 16 in navedena sodna praksa). Pritožba, ki je usmerjena proti odločbi natečajne komisije, se namreč zdi brez smisla, saj zadevna institucija nima pooblastila za razglasitev ničnosti ali spremembo odločb natečajne komisije. Zato bi se s preozko razlago člena 91(2) Kadrovskih predpisov samo po nepotrebnem podaljšal postopek (glej zlasti sodbo Sodišča z dne 16. marca 1978 v zadevi Ritter von Wüllerstorff und Urbair proti Komisiji, 7/77, točka 8).
- 54 Ker je odločba o nepripustitvi k ustnemu preizkusu v obravnavanem primeru odločba natečajne komisije, ki jo je mogoče kot tako izpodbijati pred Sodiščem za uslužbenca brez predhodne upravne pritožbe, je začel trimesečni rok za vložitev pritožbe iz člena 91(3) Kadrovskih predpisov, podaljšan zaradi oddaljenosti za deset dni v skladu s členom 100(3) Kadrovskih predpisov, teči od vročitve navedene odločbe z dopisom z dne 23. julija 2009 na nedoločen datum, vendar najpozneje 28. julija 2009, to je na datum dopisa, naslovljenega „P[ritožba]“, v katerem tožeča stranka priznava, da je bila o tem obveščena, in je pretekel 7. novembra 2009. Ker je bil 7. november 2009 sobota, je bil rok za vložitev tožbe v skladu s členom 100(2), prvi pododstavek, Poslovnika samodejno podaljšan do ponedeljka, 9. novembra 2009.
- 55 Odločba o nepredložitvi pisnega preizkusa (b) in odločba o nepredložitvi pisnega preizkusa (c) sta prav tako odločbi natečajne komisije, ki ju je mogoče izpodbijati pred Sodiščem za uslužbenca brez predhodne upravne pritožbe. Ker je bila prva od navedenih odločb sprejeta 14. junija 2009 in je tožeča stranka izvedela za drugo odločbo najpozneje 28. julija 2009, je rok treh mesecev in desetih dni za vložitev tožbe pri Sodišču za uslužbenca pri prvi odločbi pretekel 24. septembra 2009 in pri drugi 7. novembra 2009, pri čemer je bil ta zadnji rok iz razlogov, navedenih v prejšnji točki, podaljšan do 9. novembra 2009.
- 56 Tožeča stranka bi lahko torej za izpodbijanje odločbe o nepredložitvi pisnega preizkusa (b) zadevo predložila neposredno Sodišču za uslužbenca, in sicer najpozneje 24. septembra 2009, ter za izpodbijanje odločbe o nepripustitvi k ustnemu preizkusu in odločbe o nepredložitvi pisnega preizkusa (c) najpozneje 9. novembra 2009.

- 57 Navedene ugotovitve ni mogoče izpodbijati s členom 97(4) Poslovnika, v skladu s katerim z vložitvijo vloge za pravno pomoč preneha teči rok za vložitev pravnega sredstva, in sicer do dneva vročitve sklepa, s katerim je o tej vlogi odločeno, kajti tožeča stranka je v obravnavanem primeru zahtevala dostop do pravne pomoči šele 18. novembra 2009, torej takrat, ko so roki za vložitev tožbe zoper zgoraj navedene odločbe natečajne komisije že pretekli.
- 58 Poleg tega je treba spomniti, da če se zadevna oseba, namesto da bi zadevo neposredno predložila sodišču, sklicuje na določbe Kadrovskih predpisov in se z upravno pritožbo obrne na OPI, bo v skladu z ustaljeno sodno prakso dopustnost pozneje vložene pravnega sredstva odvisna od tega, ali je zadevna oseba upoštevala vse postopkovne zahteve, povezane s predhodno pritožbo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 23. januarja 2002 v zadevi Gonçalves proti Parlamentu, T-386/00, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 59 Tožeča stranka v obravnavanem primeru trdi, da je dopis z dne 28. julija 2009, naslovljen „P[ritožba]“, ki se izrecno nanaša na določbe iz člena 90(2) Kadrovskih predpisov, pritožba v smislu navedenih določb.
- 60 Pritožba v skladu z ustaljeno sodno prakso res nima predpisane posebne oblike. Zadostuje, da jasno in natančno izraža željo vlagatelja, da izpodbija odločbo, sprejeto v zvezi z njim (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 31. maja 1988 v zadevi Rousseau proti Računskemu sodišču, 167/86, točka 8, in z dne 14. julija 1988 v združenih zadevah Aldinger in Virgili proti Parlamentu, 23/87 in 24/87, točka 13, ter sodbo Sodišča prve stopnje z dne 16. februarja 2005 v zadevi Reggimenti proti Parlamentu, T-354/03, točka 43). Iz ustaljene sodne prakse poleg tega izhaja, da mora upravni organ pritožbe presoјati široko in da za to, da bi jo štel za pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov, zadostuje, če je bilo pred tem v okviru upravnega postopka vloženo pravno sredstvo, in sicer dovolj jasno, da se je lahko OPI seznanil z očitki zadevne osebe zoper izpodbijano odločbo (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 13. januarja 1998 v zadevi Volger proti Parlamentu, T-176/96, točka 65).
- 61 Vendar ostaja dejstvo, da je treba organu OPI omogočiti dovolj natančno seznanitev s trditvami zadevne osebe zoper upravno odločbo, saj je cilj predhodnega postopka mirna rešitev spora, ki nastane ob pritožbi. Iz navedenega izhaja, da mora pritožba vsekakor vsebovati razloge in trditve zoper upravno odločbo, zoper katero je vložena (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 7. marca 1996 v zadevi Williams proti Računskemu sodišču, T-146/94, točka 44).
- 62 Sodišče za uslužbence v obravnavanem primeru najprej ugotavlja, da je imel – kakor je bilo opozorjeno v točki 24 te sodbe – dopis z dne 28. julija 2009 dva dela. Tožeča stranka je v prvem delu zahtevala predložitev nekaterih dokumentov in dodatnih informacij. V drugem delu je zahtevala pripustitev k opravljanju ustnega preizkusa, če bi dosegla potrebne točke.
- 63 Sodišče za uslužbence poleg tega ugotavlja, da drugi del dopisa z dne 28. julija 2009 – za katerega je mogoče šteti, da z njim tožeča stranka, s tem ko v njem zahteva pripustitev k opravljanju ustnega preizkusa, izpodbija odločbo o nepripustitvi k ustnemu preizkusu – ne vsebuje niti razlogov niti dejanskih ali pravnih trditev v utemeljitev zahteve za spremembo navedene odločbe. Zato navedeni del dopisa z dne 28. julija 2009 ne izpolnjuje minimalnih pogojev v skladu z zgoraj navedeno sodno prakso, da bi se lahko štel za pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov, EPSO pa v zvezi z njim ni mogel predložiti utemeljenega odgovora.
- 64 V teh okoliščinah zahteva za razglasitev ničnosti odločbe o nepripustitvi k ustnemu preizkusu ni dopustna. Ker je zahtevi za razglasitev ničnosti rezervnega seznama mogoče ugoditi le, če Sodišče za uslužbence razglasi za nično odločbo o nepripustitvi k ustnemu preizkusu, je zato treba navedeno zahtevo prav tako razglasiti za nedopustno.

- 65 Sodišče za uslužbenca nazadnje ugotavlja, da čeprav tožeča stranka ni predložila niti nobene trditve niti razloga v utemeljitev zahtev, na katere se nanaša prvi del dopisa z dne 28. julija 2009, ostaja dejstvo, da je mogoče iz samega besedila v dopisu z dne 28. julija 2009 razbrati, da se je tožeča stranka pritoževala, ker ni prejela večkrat zahtevanih dokumentov, zlasti v elektronskem dopisu z dne 14. maja 2009 v zvezi s pisnim preizkusom (b) in v zahtevi za ponovni pregled z dne 10. julija 2009 v zvezi s pisnim preizkusom (c). Iz navedenega sledi, da bi moral EPSO glede na okoliščine obravnavanega primera prvi del dopisa z dne 28. julija 2009 obravnavati kot pritožbo v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov.
- 66 Ker EPSO ni ugodil zahtevam za predložitev dokumentov v rokih, navedenih v točki 50 te sodbe, je imela tožeča stranka za vložitev pritožbe v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov zoper odločbo o nepredložitvi pisnega preizkusa (b) in zoper odločbo o nepredložitvi pisnega preizkusa (c) na voljo trimesečni rok, ki je pri prvi odločbi pretekel 14. septembra 2009, pri drugi pa 28. oktobra 2009.
- 67 Zato je bila pritožba, ki jo je tožeča stranka vložila 28. julija 2009, dopustna v zvezi z odločbo o nepredložitvi pisnega preizkusa (b) in v zvezi z odločbo o nepredložitvi pisnega preizkusa (c).
- 68 V zvezi s tem je treba poudariti, da sta bili zahtevi za predložitev popravljenih pisnih preizkusov (b) in (c) po vložitvi pritožbe z dne 28. julija 2009 predmet izrecne zavrnilne odločbe z dne 14. septembra 2009, ki jo je EPSO vročil z elektronskim dopisom.
- 69 Ker je EPSO poleg tega z dopisom z dne 14. septembra 2009 v praksi zavrnil predložitev zahtevanih pisnih preizkusov (b) in (c) ter individualnega ocenjevalnega lista tožeči stranki, pri čemer so bile navedene zahteve že predmet odločb o nepredložitvi pisnih preizkusov (b) in (c), ni treba odločati o predlogih za razglasitev ničnosti odločbe, vročene z elektronskim dopisom 14. septembra 2009. Iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da Sodišče za uslužbenca na podlagi predlogov za razglasitev ničnosti, ki so formalno usmerjeni zoper zavrnitev pritožbe, odloča o aktu, zoper katerega je bila vložena pritožba, kadar zavrnitev pritožbe kot taka nima samostojne vsebine, ker odločba o zavrnitvi le potrjuje izpodbijano odločbo (zgoraj navedena sodba Munch proti UUNT, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 70 Iz vsega navedenega izhaja, da je tožba dopustna v delu, v katerem zadeva odločbo o nepredložitvi pisnega preizkusa (b) in odločbo o nepredložitvi pisnega preizkusa (c).

Utemeljenost

- 71 Najprej je treba opozoriti, da so zaporedne zahteve tožeče stranke za predložitev dokumentov s strani urada EPSO zadevale njene pisne izdelke v okviru pisnih preizkusov (b) in (c) ter ocenjevalni list natečajne komisije za navedene pisne izdelke ter njihove popravke.
- 72 Čeprav drži, da EPSO ni niti ugodil zahtevam za predložitev pisnih preizkusov (b) in (c) v delu, v katerem so zadevale pisne izdelke tožeče stranke v okviru obeh navedenih preizkusov, in ocenjevalnih listov za zadevna preizkusa, ki jih je sestavila natečajna komisija, v rokih iz naslova D, točka 4, obvestila o natečaju niti jih priložil elektronskemu dopisu z dne 14. septembra 2009, ostaja dejstvo, da so bili tožeči stranki med postopkom predloženi kopija njenih zgoraj navedenih pisnih izdelkov in ocenjevalni listi za vsak preizkus, ki jih je sestavila natečajna komisija, natančneje z dopisom urada EPSO z dne 16. junija 2010, in da so ti dokumenti navedeni v spisu postopka kot priloge k odgovoru Komisije na tožbo.
- 73 Ker ni predlogov za povrnitev škode, je torej tožba v zvezi z odločbami o nepredložitvi pisnih preizkusov (b) in (c) postala brezpredmetna v delu navedenih odločb, v katerih je bila zavrnjena predložitev pisnih izdelkov tožeče stranke in ocenjevalnih listov za te izdelke, ki jih je sestavila natečajna komisija. Treba je dodati, da ta spor v delu, v katerem je dopusten, ni spor finančne narave

v smislu člena 91(1) Kadrovskih predpisov in da zato Sodišče za uslužbence v obravnavanem primeru nima neomejene pristojnosti, zato ne more preučiti, ali bi bilo treba toženi stranki po uradni dolžnosti naložiti plačilo odškodnine za škodo, ki jo je ta povzročila (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 20. maja 2010 v zadevi Gogos proti Komisiji, C-583/08 P, točka 44).

- 74 Treba je torej le še preučiti zahteve za razglasitev ničnosti odločb o nepredložitvi pisnih preizkusov (b) in (c) v delu, v katerem je bila v navedenih odločbah zavrtnjena predložitev navedenih popravljenih pisnih preizkusov.
- 75 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe v celoti navaja več tožbenih razlogov, pri čemer prvi zadeva kršitev pravice kandidatov, da dostopajo do informacij, ki se nanašajo na njih, drugi kršitev obveznosti obrazložitve in kodeksa dobrega upravnega ravnanja Komisije, tretji kršitev načela preglednosti in četrti kršitev načela enakega obravnavanja. Peti tožbeni razlog, ki temelji na kršitvi odločilnih pravil za delo natečajne komisije in veljavnih meril za preizkuse, je naveden le v utemeljitev predlogov za razglasitev ničnosti odločbe o nepripustitvi k ustnemu preizkusu, ki so bili v točki 64 te sodbe razglašeni za nedopustne.
- 76 Sodišče za uslužbence bo zato preučilo samo prve štiri tožbene razloge v utemeljitev tožbe v celoti.

Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice kandidatov, da dostopajo do informacij, ki se nanašajo na njih

Trditve strank

- 77 Po trditvah tožeče stranke to, da ji nista bila predložena popravljeni pisni preizkusa (b) in (c), nasprotuje pravici državljanov Evropske unije, da dostopajo do dokumentov institucij Unije, določene v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331). Taka zavrtnitev naj bi bila tudi v nasprotju z naslovom D, točka 4, obvestila o natečaju in naslovom III, točka 3, Navodil za kandidate. Dostop do popravljenih pisnih preizkusov naj bi tožeči stranki omogočal razumeti storjene napake in se v prihodnje izboljšati.
- 78 Komisija predlaga zavrtnitev tožbenega razloga.

Presoja Sodišča za uslužbence

- 79 V zvezi z zatrjevano kršitvijo Uredbe št. 1049/2001 je treba poudariti, da tožeča stranka, preden je vložila tožbo pri Sodišču za uslužbence, za pridobitev dostopa do dokumentov, ki so predmet tega spora, ni sledila obveznemu predhodnemu upravnemu postopku iz člena 6 in naslednjih navedene uredbe, zato prvi tožbeni razlog ni dopusten v delu, v katerem zadeva zgoraj navedeno uredbo.
- 80 Vsekakor je treba spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Uredba št. 1049/2001 splošen predpis, ki določa splošna načela v zvezi z izvajanjem pravice vsakega državljanu Unije, da dostopa do dokumentov zadevnih institucij na vseh področjih delovanja Unije, vključno s področjem javne uprave (sodba Sodišča prve stopnje z dne 17. maja 2006 v zadevi Kallianos proti Komisiji, T-93/04, točka 87). Vendar je mogoče tako določeno pravico dostopa do dokumentov opredeliti, razširiti ali pa omejiti in celo izključiti – v skladu z načelom, da ima posebna določba prednost pred splošnejšo (*lex specialis derogat legi generali*) – kadar obstajajo posebni predpisi, ki urejajo posebna področja (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 5. aprila 2005 v zadevi Hendrickx proti Svetu, T-376/03, točka 55, in z dne 14. julija 2005 v zadevi Le Voci proti Svetu, T-371/03, točka 122, ter sodba Sodišča za uslužbence z dne 20. januarja 2011 v zadevi Strack proti Komisiji, F-121/07, točka 65, predmet dveh pritožb, ki tečeta pred Splošnim sodiščem Evropske unije, zadevi T-197/11 P in T-198/11 P).

- 81 Člen 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom, naslov D, točka 4, obvestila o natečaju in naslov III, točka 3, Navodil za kandidate so dejansko posebne določbe, ki odstopajo od določb Uredbe št. 1049/2001, saj urejajo dostop do posebnih vrst dokumentov, in sicer pisnih preizkusov kandidatov in ocenjevalnih listov natečajne komisije za navedene preizkuse.
- 82 Iz navedenega sledi, da določbe Uredbe št. 1049/2001 v obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti, tudi če bi tožeča stranka sledila postopku iz člena 6 in naslednjih navedene uredbe.
- 83 V zvezi s kršitvijo naslova D, točka 4, obvestila o natečaju in naslova III, točka 3, Navodil za kandidate je iz teh določb razvidno, da ne določajo predložitve popravljenih pisnih preizkusov kandidatom.
- 84 Popravljeni pisni preizkusi kandidatov namreč vsebujejo individualne in primerjalne presoje kandidatov, ki so zato zajete v členu 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom, ki posebej zadeva postopek natečaja in določa, da je „[d]elo natečajne komisije tajno“. Kot je imelo Sodišče že priložnost navesti, je namen navedene tajnosti zagotavljanje neodvisnosti natečajnih komisij in objektivnosti njihovega dela, tako da so zavarovane pred vsakim vmešavanjem ali zunanjimi pritiski ne glede na to, ali izhajajo iz uprave, od zainteresiranih kandidatov ali od tretjih oseb. Spoštovanje te tajnosti zato preprečuje razkritje stališč posameznih članov komisij in vseh elementov, ki so jih obravnavali pri individualni ali primerjalni presoji kandidatov (sodba Sodišča z dne 4. julija 1996 v zadevi Parlament proti Innamoratiju, C-254/95 P, točka 24; glej tudi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 27. marca 2003 v zadevi Martínez Páramo in drugi proti Komisiji, T-33/00, točka 44, in zgoraj navedeno sodbo Hendrickx proti Svetu, točka 56).
- 85 Iz navedenega sledi, da je treba prvi tožbeni razlog zavreči kot delno nedopusten in ga zavrniti kot delno neutemeljen, ker Uredbe št. 1049/2001 v obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti in člen 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom, naslov D, točka 4, obvestila o natečaju in naslov III, točka 3, Navodil za kandidate urada EPSO ne zavezujejo k predložitvi popravljenih pisnih preizkusov kandidatom.

Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in kodeks dobrega upravnega ravnanja Komisije

Trditve strank

- 86 Tožeča stranka trdi, da je EPSO, s tem ko ji ni predložil kopije njenih popravljenih pisnih preizkusov (b) in (c), kršil člen 296 PDEU in člen 25, drugi odstavek, Kadrovskih predpisov, ker naj odločbe o zavrnitvi ne bi bile obrazložene. EPSO naj bi poleg tega kršil prilogo k Sklepu Komisije z dne 17. oktobra 2000 o spremembah njenega poslovnika (UL L 267, str. 63), naslovljeno „K[odeks dobrega upravnega ravnanja osebja Komisije v odnosih z javnostmi]“ (v nadaljevanju: kodeks dobrega upravnega ravnanja), v skladu s katerim naj bi morala Komisija odgovoriti na nanjo naslovljene zahteve v petnajstih dneh, poleg tega pa naj bi morali biti v vsaki odločitvi navedene institucije jasno navedeni razlogi, na katerih temelji, odločitev pa sporočena zadevnim osebam in strankam.
- 87 Komisija predlaga zavrnitev tega tožbenega razloga.

Presoja Sodišča za uslužbenca

- 88 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namen obveznosti obrazložitve odločbe, ki posega v položaj, po eni strani zadevni osebi dati potrebne podatke za ugotovitev, ali je odločba utemeljena ali ne, in po drugi strani omogočiti sodni nadzor nad to odločbo. Kar zadeva odločbe, ki jih sprejme natečajna komisija, mora biti ta obveznost v skladu s spoštovanjem tajnosti, ki velja za njeno delo na podlagi člena 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom. Obveznost obrazložitve odločb natečajne komisije mora v teh okoliščinah upoštevati naravo zadevnega dela, ki na splošno vključuje najmanj dve ločeni fazi, in

sicer, prvič, preučitev prijav, da se izberejo kandidati, ki bodo pripuščeni k udeležbi na natečaju, in, drugič, preučitev sposobnosti kandidatov za prosto delovno mesto, da se sestavi seznam primernih kandidatov. Druga faza dela natečajne komisije je predvsem primerjalna, zato zanjo velja tajnost, ki velja za to delo. Merila za popraviljanje, ki jih natečajna komisija sprejme pred preizkusi, so sestavni del primerjalnih presoj uspešnosti kandidatov, ki jih opravi komisija. Za ta merila torej enako velja tajnost posvetovanj kot za presoje natečajne komisije. Primerjalne presoje, ki jih opravi natečajna komisija, so izražene v ocenah, ki jih komisija da kandidatom. Ob upoštevanju tajnosti, ki velja za delo natečajne komisije, je sporočanje ocen, doseženih na različnih preizkusih, zadostna obrazložitev odločb natečajne komisije, ni pa ji treba natančneje navesti odgovorov kandidatov, ki so bili ocenjeni kot nezadostni, ali pojasniti, zakaj so bili ti odgovori ocenjeni kot nezadostni (zgoraj navedena sodba Parlament proti Innamoratiu, točke od 23 do 31; zgoraj navedena sodba Martínez Páramo in drugi proti Komisiji, točke od 43 do 52, in sodba Sodišča za uslužbenca z dne 30. aprila 2008 v zadevi Dragoman proti Komisiji, F-16/07, točka 63).

- 89 Vendar je treba v obravnavanem primeru najprej ugotoviti, da elektronski dopis z dne 14. septembra 2009 za obrazložitev nepredložitve popravljenih pisnih preizkusov (b) in (c) tožeči stranki napotuje na člen 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom, ki določa, da je delo natečajne komisije tajno; poleg tega, kakor izhaja iz sodne prakse, navedene v prejšnji točki, ker je sporočanje ocen, doseženih na različnih preizkusih, zadostna obrazložitev, natečajni komisiji ni treba natančneje navesti odgovorov kandidatov, ki so bili ocenjeni kot nezadostni; nazadnje naslov III, točka 3, Navodil za kandidate, to je besedila, ki ga je imela tožeča stranka na voljo, ne določa predložitve popravljenih pisnih preizkusov kandidatom. Tožeča stranka v teh okoliščinah ne more trditi, da ni imela potrebnih podatkov za ugotovitev, ali je bila nepredložitve njenih pisnih preizkusov (b) in (c), o katerih je bila obveščena v elektronskem dopisu z dne 14. septembra 2009, utemeljena ali ne.
- 90 Trditev tožeče stranke, da je EPSO ravnal v nasprotju z določbami kodeksa dobrega upravnega ravnanja, prav tako ne more uspeti, ker navedenega kodeksa v obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti. Iz naslova navedenega kodeksa namreč zlasti izhaja, da je namenjen osebju Komisije in da je njegov namen urejanje odnosov tega osebja z javnostjo. Poleg tega je treba poudariti, da je v njegovi določbi v zvezi z njegovim področjem uporabe opozorjeno, da odnose med Komisijo in njenim osebjem določajo izključno Kadrovski predpisi.
- 91 Tožeča stranka pa v obravnavanem primeru ne more trditi, da je, kar zadeva odnose z uradom EPSO, le članica javnosti. Iz člena 4 Sklepa št. 2002/620 namreč po eni strani izhaja, da se v skladu s členom 91a Kadrovskih predpisov zahteve in ugovori v zvezi z izvajanjem pristojnosti, dodeljenih v skladu s členom 2(1) in (2) navedenega sklepa, vložijo pri [EPSO]. Ker se je po drugi strani kot kandidatka udeležila natečaja, vsako zahtevo za predložitev informacije v zvezi z njeno udeležbo na navedenem natečaju, vloženo pri uradu EPSO, določajo Priloga III h Kadrovskim predpisom, naslov D, točka 4, obvestila o natečaju in naslov III, točka 3, Navodil za kandidate.
- 92 Drugi tožbeni razlog je torej treba zavrnil kot neutemeljen.

Tretji tožbeni razlog: kršitev načela preglednosti

Trditve strank

- 93 Tožeča stranka trdi, da je preglednost v skladu s členom 15 PDEU temeljno načelo Unije, vsaka institucija in organ Unije mora zato zagotoviti preglednost svojega dela. Poleg tega naj bi varuh človekovih pravic navedel, da bi morala pri postopkih zaposlovanja vladati preglednost, in v zvezi s tem za Komisijo pripravil priporočila. EPSO sam naj bi v svojem razvojnem programu, objavljenem na spletni strani 11. septembra 2008, za posodobitev svojega načina izbiranja kandidatov zahteval preglednost postopkov zaposlovanja. EPSO naj bi zaradi nepredložitve popravljenih pisnih preizkusov (b) in (c) tožeče stranke kršil načelo preglednosti.

94 Komisija trdi, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča za uslužbence

- 95 Treba je spomniti, da člen 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom določa, da je delo natečajne komisije tajno.
- 96 Kadar torej institucija Unije kandidatu ne želi predložiti njegovega popravljenega pisnega preizkusa, se ta za izpodbijanje uporabnosti člena 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom ne more veljavno sklicevati na pojem preglednosti (zgoraj navedena sodba Le Voci proti Svetu, točka 124).
- 97 Te ugotovitve ni mogoče izpodbijati s trditvami tožeče stranke o domnevni pravici kandidatov na natečaju, da dostopajo do popravljenih pisnih preizkusov, ki temelji na priporočilu varuha človekovih pravic z dne 18. oktobra 1999, na sprejetju tega priporočila s strani Komisije in na preiskavi varuha človekovih pravic, ki se je začela leta 2005 in ki naj bi se končala z novim priporočilom Komisiji v zvezi z njeno obveznostjo, da kandidate, ki to zahtevajo, seznaniti z merili ocenjevanja.
- 98 Zlasti namreč drži, da Posebno poročilo varuha človekovih pravic Evropskemu parlamentu 1004/97/(PD)GG z dne 18. oktobra 1999, ki je na voljo na spletni strani varuha človekovih pravic, vsebuje priporočilo Komisiji, da mora najpozneje od 1. julija 2000 dalje omogočiti dostop do svojih popravljenih preizkusov kandidatom na natečajih, ki bi to zahtevali, in da je v Sporočilu za javnost 15/2000 z dne 31. julija 2000, ki ga je navedla tožeča stranka in je na voljo na spletni strani varuha človekovih pravic, navedeno, da je „Komisija sprejela priporočilo varuha človekovih pravic, ki je začelo učinkovati julija 2000“. Prav tako drži, da je varuh človekovih pravic leta 2005 na lastno pobudo začel preiskavo OI/5/05/PB v zvezi z dostopom do meril ocenjevanja, ki so jih določile natečajne komisije za pisne preizkuse, pri čemer se je ta preiskava končala z enakim priporočilom.
- 99 Vendar ostaja dejstvo, da – kakor je razvidno iz točk 84 in 95 te sodbe – ima člen 6 Priloge III h Kadrovskim predpisom svoj cilj, upravičen z razlogi javnega interesa, in se posebej nanaša na dostop do dela natečajne komisije. Vendar v skladu z naslovom D, točka 4, obvestila o natečaju in naslovom III, točka 3, Navodil za kandidate posebna pravica kandidatov, da dostopajo do informacij glede svoje udeležbe na natečaju, ni niti absolutna niti neomejena, temveč tistim, ki na pisnih preizkusih niso bili uspešni, daje pravico, da prejmejo kopijo svojega pisnega preizkusa in individualni ocenjevalni list za svoj pisni preizkus z ocenami natečajne komisije.
- 100 Vsekakor je treba ugotoviti, da trditev tožeče stranke o morebitni zavezanosti Komisije ali urada EPSO, da kandidatom na natečaju predložijo njihove popravljene pisne preizkuse, ni podprta z nobenim dokazom.
- 101 V zvezi s trditvijo o preglednosti postopkov zaposlovanja, ki naj bi bila zahtevana v razvojnem programu urada EPSO iz leta 2008, navedenem v točki 93 te sodbe, zlasti v ukrepu št. 13, je treba brez poseganja v njeno pravno veljavnost poudariti, da gre v navedenem razvojnem programu za preglednost le v povezavi z uvedbo strukturiranih pogovorov v postopek natečaja med ustnimi preizkusi in v povezavi z uporabo rezervnih seznamov v različnih institucijah. V samem ukrepu št. 13 pa je navedeno le, da je upravni odbor urada EPSO odobril uvedbo mehanizma za lažji dostop kandidatov do celovitih informacij v postopku natečaja, da bi se zmanjšalo število pritožb in tožb, ni pa opredeljena konkretna vsebina informacij, do katerih naj bi kandidati imeli dostop.
- 102 Tožeča stranka se nazadnje ne more opreti niti na sodbo Sodišča za uslužbence z dne 14. oktobra 2008 v zadevi Meierhofer proti Komisiji (F-74/07, razveljavljena po pritožbi – vendar ne v zvezi z nezadostnostjo obrazložitve – s sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. maja 2010 v zadevi Komisija proti Meierhoferju, T-560/08 P), v kateri je Sodišče za uslužbence zaradi nezadostnosti obrazložitve razglasilo za nično odločbo natečajne komisije o nevpisu tožeče stranke na

rezervni seznam, ker Komisija k obvestilu o posamični izključitveni oceni, ki jo je tožeča stranka prejela na ustnem preizkusu, ni želela predložiti dodatnih pojasnil, kot so vmesne ocene, uporabljene za izračun navedene ocene, in po potrebi ocenjevalni listi. Dejansko je dovolj poudariti, da je v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Meierhofer proti Komisiji, Sodišče za uslužbence samo odredilo predložitev dodatnih informacij glede na posebne okoliščine spora, ki v nasprotju z obravnavanim primerom ni zadeval zavrnitve dostopa do informacij.

Četrty tožbeni razlog: kršitev načela enakega obravnavanja

Trditve strank

- 103 Tožeča stranka trdi, da ji je bil zavrnjen dostop do popravljenih pisnih preizkusov, čeprav naj bi jih Komisija v drugih zadevah praviloma predložila kandidatom po pritožbi, vloženi pri varuhu človekovih pravic, in navaja sodbe iz sodnih praks Unije, v katerih naj bi se taka predložitev zgodila.
- 104 Komisija navaja, da so bili vsi kandidati na natečaju obravnavani enako in da je splošna politika urada EPSO, da se popravljeni preizkusi ne predložijo, ker so zaščiteni s tajnostjo dela natečajne komisije.

Presoja Sodišča za uslužbence

- 105 V skladu z ustaljeno sodno prakso je načelo enakosti kršeno, če se različni položaji obravnavajo enako ali če se dve kategoriji oseb, pri katerih se dejanski in pravni položaj bistveno ne razlikujeta, obravnavata različno (glej zlasti sodbo Sodišča prve stopnje z dne 25. oktobra 2005 v zadevi De Bustamante Tello proti Svetu, T-368/03, točka 69 in navedena sodna praksa).
- 106 Tožeča stranka v obravnavanem primeru ne trdi, da je bila obravnavana drugače kot drugi kandidati na natečaju, kar zadeva dostop do popravljenih pisnih preizkusov, temveč drugače od kandidatov na drugih natečajih, ki naj bi imeli dostop do svojih popravljenih pisnih preizkusov.
- 107 Tožeča stranka v utemeljitev svojih trditvev navaja dve vrsti primerov. Prva zajema primere okoliščin, v katerih naj bi institucija kandidatu predložila njegove popravljene pisne preizkuse po posredovanju varuha človekovih pravic, ki je ukrepal na podlagi pritožbe, ki jo je pri njem vložil navedeni kandidat. Druga je zajeta v sodbi Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti in dveh sodbah Sodišča za uslužbence.
- 108 Pri zadevah iz prve vrste primerov je treba poudariti, da tožeča stranka ni vložila pritožbe pri varuhu človekovih pravic. Zato ne more zahtevati, da bi jo EPSO obravnaval enako kot kandidate, ki so se pritožili pri varuhu človekovih pravic. Pri drugi vrsti primerov pa Sodišče za uslužbence ugotavlja, da iz zgoraj navedene sodbe Le Voci proti Svetu izhaja, da je Svet v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, v skladu s priporočili varuha človekovih pravic, pri katerem se je navedeni kandidat pritožil, temu sicer predložil kopijo njegovega pisnega preizkusa z oceno, vendar se s tako predložitvijo ni zavezal prihodnjemu sistematičnemu razkrivanju popravljenih pisnih preizkusov, ker je obseg take odločbe institucije omejen na obravnavani primer, medtem ko so bili v zadevah, v katerih sta bili izdani zgoraj navedeni sodbi Neyghem proti Komisiji in Dragoman proti Komisiji, tožečima strankama po navedbah tožeče stranke predloženi pisni preizkusi in ocenjevalni listi, ki jih je sestavila natečajna komisija.
- 109 Iz navedenega sledi, da je treba četrty tožbeni razlog v utemeljitev tožbe zavrniti, saj ni utemeljen.
- 110 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba tožbo v celoti zavrniti kot delno nedopustno in delno neutemeljeno.

Stroški

- 111 V skladu s členom 87(1) Poslovnika se, ob upoštevanju drugih določb osmega poglavja drugega naslova navedenega poslovnika, neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Vendar se lahko v skladu s členom 88 navedenega poslovnika: „[s]tranki, čeprav je uspela, [...] naloži delno ali celotno plačilo stroškov, če naj bi bilo to upravičeno zaradi njenega ravnanja, tudi pred vložitvijo tožbe, zlasti če je ta stranka nasprotni stranki povzročila stroške brez razloga ali iz nagajivosti.“
- 112 V obravnavanem primeru iz zgoraj navedenih razlogov in predlogov izhaja, da tožeča stranka sicer ni uspela in da je Komisija predlagala, naj se ji naloži plačilo stroškov, vendar tudi, da je tožeča stranka večkrat zahtevala predložitev informacij, ki se nanašajo nanjo, v zvezi s pisnima preizkusoma (b) in (c) v skladu s postopkom iz naslova D, točka 4, obvestila o natečaju, in prejela več obvestil urada EPSO, v katerih je bilo navedeno, da je zahtevana dokumentacija priložena, vendar je EPSO ugodil zahtevi po informacijah šele 16. junija 2010, torej ko je tožeča stranka že vložila tožbo. EPSO je s tem prekršil obveznost iz obvestila o natečaju, da kandidatu, ki to zahteva, pošlje dodatne informacije glede njegove udeležbe na natečaju. Poleg tega – in čeprav zahtevane informacije niso bile nepogrešljive za pripravo pritožbe – ni mogoče izključiti, da bi tožeča stranka lahko, če bi jih imela na voljo pravočasno, bolje pripravila svojo pritožbo in tožbo ali celo ne bi vložila pravnih sredstev. Glede na okoliščine obravnavanega primera in na pojasnilo, da se člen 88 Poslovnika ne uporablja le, če je upravni organ tožeči stranki naložil plačilo stroškov, povzročenih brez razloga ali iz nagajivosti, Komisija nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila tožeča stranka.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Evropska komisija nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila E. Cuallado Martorell.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 18. septembra 2012.

Sodna tajnica
W. Hakenberg

Predsednica
M. I. Rofes I Pujol